

Sygn. akt IV U 530/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Monika Wawro
Protokolant:	st. sekr. sądowy Danuta Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2017 r. w Olsztynie

sprawy J. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek odwołania J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 22 sierpnia 2016 r. nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 530/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 22 sierpnia 2016 roku znak (...), na podstawie przepisów ustawy z dnia 30.10.2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków i chorób zawodowych odmówił J. R. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 21 kwietnia 2016 roku z uwagi na brak ustalenia uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przez Komisję Lekarską ZUS.

Od powyższej decyzji ubezpieczony J. R. wniósł odwołanie, w którym wskazał, że nie zgadza się z tą decyzją, albowiem została wydana na podstawie dowolnej oraz wybiórczej oceny zebranego materiału dowodowego, a w konsekwencji błędnie w ustaleniach faktycznych polegającym na przejęciu, iż ubezpieczony nie doznał żadnego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem traktowanym na równi z wypadkiem przy pracy.

Ostatecznie strona odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie J. R. prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z uszczerbkiem na zdrowiu w wyniku wypadku z dnia 21 kwietnia 2016 roku, ewentualne o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu.

ZUS/O w O. w odpowiedzi na powyższe odwołanie, wniósł o jego oddalenie, wskazując na treść ustawy z dnia 30.10.2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz wynik ustaleń Komisji Lekarskiej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. R. ma 56 lat. W dniu 21 kwietnia 2016 roku wymieniony w godzinach porannych przybył do Biura Spółdzielni (...) w K., gdzie jest zatrudniony na stanowisku czeladnika kominiarskiego. Wspólnie z innym pracownikiem Odwołujący udał się tego dnia do K., gdzie wykonywał obowiązki służbowe. Po ich zakończeniu J. R. oraz współpracownik wrócili do K. i udali się do biura zakładu. Schodząc po schodach do znajdującego się w podpiwniczeniu budynku biura, Odwołujący doznał skręcenia stawu skokowego lewej nogi. J. R. poczuł ból, lecz o własnych siłach udał się do domu, a następnego dnia udał się do lekarza, który stwierdził wykręcenie lewego stawu skokowo-goleniowego i założył usztywnienie gipsowe na okres 14 dni.

(d: bezsporne; dokumentacja medyczna- k. 12- 20; akta ZUS)

Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 11 lipca 2016 roku nie stwierdził u Odwołującego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem z dnia 21 kwietnia 2016 roku. Wobec złożenia przez Ubezpieczonego sprzeciwu od wymienionego orzeczenia, sprawa została przekazana do Komisji Lekarskiej ZUS, która w orzeczeniu z dnia 17 sierpnia roku także nie stwierdziła u J. R. uszczerbku na zdrowiu. Z uwagi na powyższe (...) Oddział w O. decyzją z dnia 22 sierpnia 2016 roku znak (...), na podstawie przepisów ustawy z dnia 30.10.2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków i chorób zawodowych odmówił J. R. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku.

(bezsporne; akta ZUS)

Z uwagi na rozbieżności w ocenie stopnia uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznał J. R. w wyniku wypadku przy pracy z dnia 21 kwietnia 2016 roku, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego ortopedy, który stwierdził u Odwołującego przebyte skręcenie lewego stawu skokowo-goleniowego. Nadto, w badaniu klinicznym biegły stwierdził stan prawidłowy w zakresie tego stawu. W konsekwencji biegły uznał, iż u J. R. nie występuje trwały uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem z dnia 21 kwietnia 2016 roku.

(d: opinia biegłego M. S.- k. 26- 28)

Z uwagi na zastrzeżenia do opinii wyrażone przez stronę Odwołującą, Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłego ortopedy M. S. (2), który podtrzymał poprzednią opinię i wskazał, że analiza dokumentacji medycznej oraz wyników badań nie odbywa się podczas badania Odwołującego na potrzeby wydania opinii.

(d: uzup. opinia biegłego M. S.- k. 41)

Z uwagi na ponowne zastrzeżenia Odwołującego, Sąd dopuścił dowód z opinii kolejnego biegłego ortopedy. Biegły L. G. (1) wskazał, iż w wyniku badania można stwierdzić zachowane zarysy stawu oraz pełną ruchomość stawu we wszystkich zakresach. Ostatecznie biegły uznał, iż u J. R. nie występuje długotrwały uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem z dnia 21 kwietnia 2016 roku.

(d: opinia biegłego L. G.- k. 56)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. R. nie jest zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd dał wiarę dokumentom dołączonym do sprawy, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich treści.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z treścią przepisu art. 11 ust. 1-4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2002r. Nr 199 poz.1673) – ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Zgodnie z art. 16 w/w ustawy – stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu – ustala lekarz orzecznik. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Natomiast za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

W myśl art. 6 ust. 1 pkt. 4 w/w ustawy ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje jednorazowe odszkodowanie - dla ubezpieczonego, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Nadto, nie było kwestionowane przez strony, że oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

W niniejszej sprawie zarówno Lekarz Orzecznik ZUS, jak i Komisja Lekarska ZUS- nie stwierdzili uszczerbku na zdrowiu Odwołującego w związku z wypadkiem z dnia 21 kwietnia 2016 roku.

Spór sprowadzał się zatem do ustalenia, czy i w jakiej wysokości, jest uszczerbek na zdrowiu, jakiego doznał J. R. w związku z wypadkiem.

W tym zakresie, Sąd dopuścił dowód z opinii dwóch biegłych lekarzy ortopedów. Biegli ortopedzi zgodnie uznali, iż u Odwołującego nie występuje trwały, ani długotrwały uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem z dnia 21 kwietnia 2016 roku.

Podkreślić bowiem należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd - wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywającą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

W ocenie Sądu, powyższe opinie są precyzyjne, logiczne oraz łącznie wyczerpująco analizują przedstawione zagadnienie. Jakkolwiek w pierwszej opinii biegły skoncentrował się na ewentualnym trwałym uszczerbku na zdrowiu, a w drugiej- na długotrwałym, to jednak należy uznać, iż łącznie opinie są pełne (udzielają bowiem wyczerpujących odpowiedzi na postawione pytania) i jasne (zawiera logiczne uzasadnienie wniosków końcowych), a przez to merytorycznie zasadne.

Jakkolwiek Odwołujący składał zastrzeżenia do opinii, a ostatecznie podczas rozprawy akcentował obecne dolegliwości bólowe, to jednak nie wskazał na żadne okoliczności merytoryczne, które prowadziłyby do konieczności uzupełnienia przedstawionych w toku postępowania opinii, bądź skutkowały ich dyskwalifikacją.

W konsekwencji Sąd oddalił wniosek po dopuszczeniu dowodu z przesłuchania Odwołującego, albowiem okoliczności sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione, a proces leczenia i dolegliwości Odwołującego zostały opisane w przedstawionej dokumentacji medycznej, zatem wnioskowany dowód nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Nadto, zgodnie z treścią art. 299 kpc, jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, Sąd dla wyjaśnienia tych faktów może dopuścić dowód z przesłuchania stron.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc odwołanie J. R. oddalił.

SSR Monika Wawro